

IPECC

INSTITUT DE PROJECCIÓ EXTERIOR DE LA CULTURA CATALANA

FULL INFORMATIU / 2 · Gener, 1980

EDITORIAL

Ja fa quatre anys del canvi del règim espanyol. Però els catalans veiem que moltes coses no han canviat gaire a casa nostra, especialment pel que fa a la nostra cultura i a la veritable recuperació de les nostres llibertats nacionals. En canvi, fora dels Països Catalans, l'opinió generalitzada és que els catalans gaudim d'una autonomia que àdhuc ens concedeix uns privilegis que ens situen per damunt dels altres ciutadans de l'Estat espanyol. Per això ara resulta tan difícil de convèncer —amb els nostres migrats i inexistents mitjans catalans de difusió— que l'Estat està posant innombrables traves a les nostres ànsies de recuperació i desenvolupament de la cultura catalana; a la reconstrucció dels Països Catalans; a l'afirmació de la realitat unitària d'una única llengua catalana; a l'ensenyament del català i en català i a la difusió a l'exterior de la nostra realitat cultural i nacional, que es configura en la unitat d'uns Països Catalans, ara dividits per múltiples barreres estatals, regionals i provincials.

L'IPECC constata contínuament els esforços insistents i renovats que fa l'Estat espanyol per anul·lar la presència catalana a l'exterior, negant el suport econòmic en uns casos i, en altres, intentant domesticar-la amb temptadores ofertes de diners de forma que sigui presentada en un únic marc espanyolista.

Per una banda la recent Constitució espanyola reconeix les "nacionalitats" de dins de l'Estat, però per l'altra banda procura per tots els mitjans que aquestes nacionalitats no es projectin a l'exterior pel seu compte i donin així la imatge real d'un estat plurinacional espanyol amb diverses cultures i llengües.

Des d'Amsterdam ens escriuen que a l'ambaixada i als dos consuls espanyols en els Països Baixos encara s'ignora oficialment la realitat catalana i es continua difonent la imatge de la "España Una, Grande y Libre", alhora que els catalans han de resistir els esforços combinats d'holandesos i d'espanyols entestats a integrar el Casal català dins del grup espanyol.

O el cas del Casal Català d'Angulema, que en motiu de celebrar la Quinzena Catalana i dedicar una plaça pública al gran català universal Pau Casals rebé de l'ambaixador espanyol a París una temptadora oferta de subvenció d'alguns milions si transformaven el Casal català en "Casa de España".

O el cas del poeta Josep Maria Llompart, elegit en l'Assemblea del Pen Club català com a representant de la cultura catalana per a assistir al Festival Europeu de Poesia que es va celebrar a finals de setembre. A aquest home, figura cabdal del redreçament cultural de les Illes Balears, li fou negada la subvenció de trasllat perquè la Direcció General de Relacions Culturals del Ministeri d'Afers Estrangers de Madrid havia decidit que el nostre representant fos el poeta castellà José María García Nieto; és a dir, s'intentava deixar els catalans sense representació pròpia a Lovaina.

Un altre fet significatiu és el de l'esbart català que escriu als ambaixadors espanyols per tal de cercar suport per a les seves actuacions a l'estranger i li contesten que no tenen diners, però que si la Generalitat ho paga, ells s'encarregaran de l'organització... Moltes gràcies.

ORFEO CATALÀ de Mèxic

Ara farà quaranta anys de l'arribada dels primers exiliats polítics a la capital dels Estats Units Mexicanos. L'Orfeo Català, l'entitat que des de començaments de segle agrupa els catalans d'aquella important ciutat, ha preparat una extraordinària programació d'actes, que començaran l'Onze de Setembre d'enguany i que culminaran l'any vinent a la Diada de Sant Jordi.

Com a primer acte hi ha hagut la inauguració de la Biblioteca, reinstal·lada definitivament al nou local del carrer de Marsella, i com a celebracions centrals, el 40è aniversari de la fundació o represa de la Massa Coral i de la fundació de l'Esbart Dansaire. A part això, han tingut lloc, i se n'annuncien més, concerts de la Massa Coral, festivals de Dansa, cançons i ballets infantils, conferències, exposicions, teatre, balls, excursions, aplecs, partits de futbol...

Una magnífica continuïtat en la presència dels catalans a Mèxic. I hom parla també de la conveniència de la publicació d'una història o resum de les activitats d'aquests darrers quaranta anys amb explícites referències a les principals personalitats i als catalans més actius que hi han intervingut.

testen que no tenen diners, però que si la Generalitat ho paga, ells s'encarregaran de l'organització... Moltes gràcies.

També el Govern dels Estats Units concedeix una quantiosa subvenció pel foment de les relacions culturals i educatives amb l'Estat espanyol. Doncs bé, tot s'ho queden a Madrid per a la cultura castellana; les altres cultures no compten per a res.

D'altra banda la Direcció General de Difusió Cultural del Ministeri de Cultura promociona i subvenciona únicament la cultura castellana. Idènticament fa l'antic Institut de Cultura Hispànica que té un pressupost de mil milions de pessetes.

En canvi l'Estat procura per tots els mitjans atreure tots els casals catalans i institucions catalanòfiles cap a les "Casas o Institutos de España" a l'estranger. Amb aquesta política el Instituto de España de Londres va "triar" i va fer que hi anés, el passat 3 d'abril, l'escriptor espanyolista Guillermo Diaz Plaja perquè parlés en català. I després convida esplèndidament l'Anglo Catalan Society, el passat dia 10 de novembre, per tal d'enganyar un altre cop l'opinió mundial i fer veure que l'Estat ha canviat el tracte respecte dels catalans.

L'IPECC considera que la dignitat catalana no pot admetre coaccions financeres ni col.laboracions enganyadores que signifiquin abatre, ara, les posicions que els catalans vam bastir i defensar amb tants sacrificis a l'exterior. La realitat colpadora dels fets esmentats demostra que no hi ha cap canvi en la política exterior espanyola envers la cultura catalana (i és molt migrat en la política interior) que ens aconselli, ara per ara, de baixar la guàrdia.

Enric Garriga Trullols

Si voleu contribuir a la campanya de difusió del fet català arreu del món, FEU-VOS SOCI DE L'IPECC.

Passeig de Sant Joan, 98, 6è • BARCELONA-9 • Tel. 235 83 61

CC

R DE LA CULTURA CATALANA

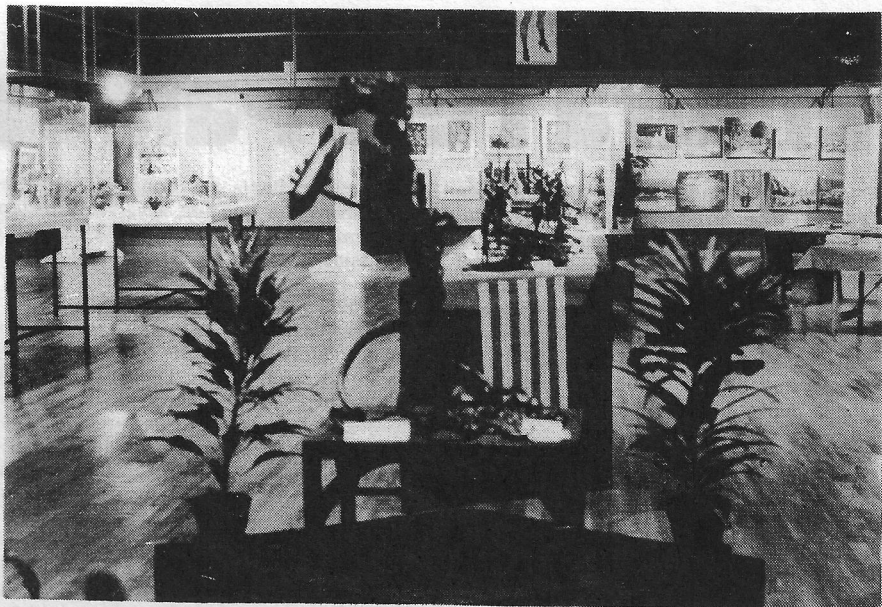
/2 - Gener, 1980

ORFEO CATALÀ de Mèxic

Ara farà quaranta anys de l'arribada dels primers exiliats polítics a la capital dels Estats Units Mexicanos. L'Orfeo Català, l'entitat que des de començaments de segle agrupa els catalans d'aquella important ciutat, ha preparat una extraordinària programació d'actes, que començaran l'Onze de Setembre d'enguany i que culminaran l'any vinent a la Diada de Sant Jordi.

Com a primer acte hi ha hagut la inauguració de la Biblioteca, reinstal·lada definitivament al nou local del carrer de Marsella, i com a celebracions centrals, el 40è aniversari de la fundació o represa de la Massa Coral i de la fundació de l'Esbart Dansaire. A part això, han tingut lloc, i se n'anuncien més, concerts de la Massa Coral, festivals de Dansa, cançons i ballets infantils, conferències, exposicions, teatre, balls, excursions, aplecs, partits de futbol...

Una magnífica continuïtat en la presència dels catalans a Mèxic. I hom parla també de la conveniència de la publicació d'una història o resum de les activitats d'aquests darrers quaranta anys amb explícites referències a les principals personalitats i als catalans més actius que hi han intervingut.

Setmanes Catalanes a Angulema

Del 25 de setembre al 9 d'octubre, i com a homenatge a Pau Casals, s'organitzà a Angulema, França, una quinzena catalana. L'Institut de Projecció Exterior no hi podia mancar amb la seva presència humana i com a eina de treball i motor impulsor.

Si Angulema no fos una ciutat tan bonica i amb uns bellíssims jardins, famosos arreu, si la Catedral de Sant Pere no fos una de les Catedrals més importants del romànic francès... el viatge travessant Occitània amb el seu paisatge idíl·lic, seria ja motiu suficient per a posar-se en camí.

El 25 s'inaugurà una exposició permanent d'obres d'artistes i artesans catalans: ferro forjat, pintures, escultures, ceràmica, nines, còmics, fotografia i uns dibuixos de Manuel Viusà inspirats en uns textos de Ramon Llull.

El 27 conferència de Domènec de Bellmunt amb el títol: "Mestre Pau Casals, l'home, el músic".

El 28 hi varem arribar els representants de l'IPECC. S'ha de dir que foren meravellosament atesos per les autoritats de l'Ajuntament d'Angulema i per la gent del Centre Català eficients organitzadors. El dia 29, després d'un dinar de germanor, s'inaugurà oficialment el nou jardí amb el nom de Pau Casals i amb una estela dedicada al Mestre.

Cercavila i danses per l'Esbart Sant Martí de Barcelona, sardanes a la plaça de l'interior de l'Ajuntament i després "vernissage" de la Quinzena amb parlaments.

Al vespre, dues hores de danses catalanes, amb programa diferent del de la tarda, a la Sala de Congressos del Centre Cultural. A més, projeccions de diapositives del romànic català.

El dia següent l'Esbart St. Martí va fer unes noves representacions a la comar-

de Cognac.

De cinema, com a representació catalana, l'Antoni Ribas va passar "La Ciutat Cremada" i "Catalans Universals" pels infants d'algunes escoles i al Palau de Congressos.

També el dia 2 col·loqui sobre el ferro forjat destinat als estudiants de Belles Arts d'Angulema i als alumnes de les escoles professionals, pel mestre forjador Antoni Clavell.

Els resultats foren satisfactoris i no s'acaba aquí. Continuen les relacions i els contactes per a donar a conèixer Catalunya i la cultura catalana.

LA NOSTRA CANÇÓ A OCCITÀNIA

Els dies 17 i 18 d'agost va tenir lloc a Sant Antoni de Ficalba i a Vilanova d'Olt (Occitània) un gran Festival de Cançó Catalano-occitana promogut pel Grup Cridar, occità, i el CAOC.

Malgrat el mal temps, el Festival tingué un èxit molt gran. La participació occitana era formada per figures i conjunts molt coneguts, com Martí, Delbeau, Nadau, Calvet, Rosina de Pèira, etc.

Per part catalana assistia Maria Andrea, de Catalunya del Nord, que va actuar el divendres junt amb Joan Isaac, del Principat, en un bell marc natural a Sant Antoni de Ficalba.

Marina Rosell i Al Tall acturaren el

dissabte, ben arrecerats del mal temps, a les Halles de Vilanova d'Olt. Marina Rosell, malgrat ser inclosa dins una sola sessió amb 5 participants, aconseguí un èxit molt destacat.

Però qui se'n va emportar l'entusiasme delirant del públic fou Al Tall del País Valencià, que malgrat actuar en l'últim lloc, a altes hores de la nit, va entusiasmar i electritzar el públic occità.

Hi van haver taules de venda de llibres catalans, discos, etc. Es va celebrar una Taula Rodona convocada pel CAOC.

Diversos diaris (La Dépêche du Midi, Le Petit Bleu. Le Sud-Ouest: Le Matin, etc.) feren molt ressò de l'esmentat Festival i donaren notícia del CAOC.

El Jura i els Països Catalans

ovament el nou Cantó i República del Jura de Suïssa ha acollit els catalans els dies 22 i 23 de setembre. Ara ha celebrat a Delémont, capital del Jura, en motiu de celebrar la Festa Major anual de Casa Nostra (Federació de Casals Catalans de Suïssa). Els catalans, el dia 9 de juny, la Joventut Jurassiana (Rassemblement Jurassien) havia invitat els catalans a participar en la seva Festa a la bonica ciutat de Porrentruy.

Es qui vam assistir als actes de Porrentruy i de Delémont podem afirmar que els lligams entre catalans i jurassians són molt cordials i profunds.

LA CERCAVILA

La cercavila, que partí de l'Estació, havia precedida de la gran bandera catalana, estesa com un gran llençol i atribarrat tibant per 25 persones, que al final d'èxit havia tingut a Porrentruy. Recorregué diversos carrers de la capital fins arribar al Casal dels Vells, on el Coral de Ginebra oferí una audició fora el carrer i d'altres en el menjador del Casal.

LA PLAÇA DELS PAÏSOS CATALANS

La cercavila seguí cap a la plaça on havia de plantar l'arbre dels Països Catalans i que està quasi tocant a les antigues muralles.

És una bonica plaça que porta des de llavors el nom de Països Catalans. Al

bell mig hi havia un clot per a plantar-hi l'arbre. La qual cosa va ser portada a terme per nens i nenes, catalans i jurassians.

EL PETIT ARBRE CATALÀ

Aquest arbre donat per l'Ajuntament de Barcelona (Servei de Parcs i Jardins) fou gestionat, triada l'espècie i portat dins d'un cotxe la vigília des de Barcelona a Delémont, per membres de l'Institut de Projectió Exterior de la Cultura Catalana. És un arbre autòcton català; l'aveu híbrid del Montseny (Abies Masjoanis). Al costat de l'arbre serà col·locada en pedra una inscripció que diu en francès: "Arbre ofert per Casa Nostra a la Villa de Delémont en testimoni de solidaritat entre els pobles català i jurassà, 23 de setembre de 1979".

SARDANES

Es ballaren sardanes a la plaça dels Països Catalans. Es van enlairar globus amb les banderes catalana i del Jura. Alegria col·lectiva i fotografies amb banderes al peu de la placa que porta el nom de Països Catalans. Finalment el cant dels Segadors.

RECEPCIÓ A L'AJUNTAMENT

Com a colofó de tots els actes del matí tots els assistents es traslladaren a l'Ajuntament, el qual oferí una recepció oficial i un vi d'honor. El Conseller Municipal de Cultura, André Biedermann contestà el missatge que en francès li adreçà Jaume Sans, portaveu de Casa Nostra, el qual oferia al Conseller

un obsequi de l'artista Josep Oliveras que representa una al·legoria d'una au migratòria.

UN CONSELLER CATALONÒFIL

A continuació vaig llegir els missatges de la Conselleria de Cultura de la Generalitat i de l'alcalde de Barcelona. Després li fou lliurat l'obsequi de la Venus de Barcelona, del Segle I, de part de l'alcaldia de Barcelona. Quan després de llegit, en català, el missatge de l'alcalde Narcís Serra, es va voler traduir al francès, el Conseller de Cultura, Biedermann, contestà que no calia perquè l'havia entès totalment. Aleshores els catalans li tributaren un impressionant aplaudiment. Després em vaig assabentar que aquest conseller tan culte era de professió agricultor.

UN DINAR ESPECTACLE

De l'Ajuntament ens traslladarem al Restaurant Saint Georges. A la sala-teatre s'havien instal·lat les taules. Com que hi havia més gent de la prevista s'hi van haver d'afegir més taules a corre-cuita.

Enric Bellprat va llegir el telegrama del President Josep Tarradellas i jo el missatge del Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Rafael Prades, així com el missatge del Consell Nacional i una salutació de l'IPECC.

En el transcurs de l'acte fou atorgat el premi de Periodisme a Víctor Castells i Esteve Bassols. La Casa de Ginebra i

de Lausana competiren en la presentació de diversos espectacles, que foren molt celebrats pels assistents.

INVITAT D'EXCEPCIÓ

Cal, però, fer constar que invitats per Casa Nostra foren presents a l'àpat i a l'espectacle Claude Stadelmann i senyora. És l'adjunt del ministre de Cooperació del Cantó del Jura, que és així com qualifiquen les relacions internacionals que fan de dret i de fet els cantons suïssos.

La seva senyora em deia que compre-

nia la major part del que es parlava en català i que si fos a Barcelona seria capaç d'aprendre'l en pocs dies, ja que és molt semblant al dialecte italià de Suïssa o sigui el tessinès del Cantó del Tessí.

Pràcticament sense dificultats Stadelmann va llegir i comprendre tota la carta de l'alcalde de Barcelona, Narcís Serra, que era escrita en català.

Va prometre gestionar noves relacions i intercanvis culturals entre jurassians i catalans.

ens escriuen...

D'AMSTERDAM

A primers de novembre hem tornat a començar un cursset de català per a holandesos i, per ara, en tinc 15 a la classe. Amb aquest motiu vaig enviar una nota de premsa a tots els diaris, revistes, butlletins de partits polítics, sindicats, etc., del país, explicant el perquè s'ha de parlar català a Catalunya, encara que només s'hi vagi de vacances.

Això ha provocat preguntes i discussions no solament a la classe i, naturalment, és això el que jo vull. És molt necessari parlar contínuament de Catalunya a l'estranger. Ja sabeu prou el personatge que teníem a la Universitat d'Amsterdam, que de tot ens va fer menys propaganda per a Catalunya. Als dos consulats que hi ha aquí i a l'ambaixada fan com si no existíssim i per ells continua essent "una, grande i etc".

Crec que és d'una gran urgència que l'IPECC, a l'estranger, amb les seves delegacions, pogués representar, d'una manera oficial, Catalunya. No solament per informació turística —que

això ja és prou important també— sinó per tota altra mena d'informació. Ara tothom que vol informació de Catalunya ha d'anar a parlar a entitats espanyoles i així passa el que passa.

No fa gaire hi va haver una companyia d'artistes catalans a Amsterdam. Nosaltres no vam saber-ho fins l'endemà pel diari holandès i és clar els definien com a artistes espanyols. Una coral de Menorca va venir també i va passar igual (A més a més aquests fins i tot portaven tot el programa en castellà!).

Hi hauria una manera de poder saber abans d'arribar aquí els poetes, els artistes, etc, catalans que vénen a Holanda?

Roser Missiego i Llagostera
President del Casal Català
d'Amsterdam i de la Delegació de
l'IPECC als Països Baixos.

... Tots fem país quan som a fora de la Pàtria. Jo no n'he fet pas més que els altres. I en tot cas no he fet més que

complir el meu deure. Però he tingut les meves compensacions. I alguna de ben xocant. L'any passat vaig participar en un curs de llengua sursilvena (reto-romanx) als Grisons suïssos: evidentment, durant les hores de lleure i els sobretauls impartia als meus companys, professors de diverses terres europees i americanes, el coneixement del nostre fet nacional. Imagineu-vos la meua sorpresa i la meua emoció quan el diumenge a la missa de la petita parròquia local, una comunitat de muntanyencs sursilvens, el sacerdot va prendre la paraula per explicar allò que jo havia explicat com a calvari i resurrecció de la nostra nació per treure'n la conseqüència que si ells també lluitaven per la conservació dels mots com havia fet el poble català tampoc ells no podrien ser mai vençuts. La meua emoció i la de la meua esposa van ser monumentals. I quan vam sortir de l'esglesia no sabíem on posar-nos perquè tots els veïns ens saludaven amb una admiració que, evidentment, no podem acceptar de cap manera.

Joan Esteve i Riba
Alt Empordà

Catalans d'Amèrica

PERE GRASES: 70 anys

Pere Grases havia estat secretari de Carles Pi i Sunyer a l'alcaldia de Barcelona. Anà a Caracas l'any 1937 i durant aquests quaranta-dos anys ha portat a terme una de les tasques culturals més celebrades en aquell país. Ara, en complir els setanta anys, la premsa local n'ha parlat àmpliament i ha estat homenatjat per la Municipalitat i pel mateix Govern veneçolà.

Com a acte central dels homenatges, cal destacar el celebrat al Centre Català de Caracas, amb assistència de personalitats de renom del país, inclòs l'ex-president de la República Rafael

Caldera i l'actual Cap de l'Estat Luis Herra Campins, que hi pronuncià un important parlament. No era la primera vegada que visitava el Centre Català i en el seu discurs recordà el doctor August Pi i Sunyer i feu merescuts elogis a Pere Grases.

Pere Grases ha reunit una biblioteca amb més de setanta mil volums i, en complir els setanta anys, n'ha fet donació a Veneçuela. El Govern, per la seva banda, en paraules del President de la República en el seu discurs esmentat, construirà un edifici ad hoc que sera, digué, "uno de los monumentos más perdurables de su memoria intelectual del país".

t també— sinó informació. Ara nació de Catala entitats es que passa.

una companyia terdam. Nosaltres l'endemà pel definien com a coral de Menor-passar igual (A tot portaven la!).

de poder saber a poetes, els ar- vénen a Ho-

ago i Llagostera del Casal Català la Delegació de Països Baixos.

com a fora de la pas més que els he fet més que

complir el meu deure. Però he tingut les meves compensacions. I alguna de ben xocant. L'any passat vaig participar en un curs de llengua sursilvana (reto-romanx) als Grisons suïssos: evidentment, durant les hores de lleure i els sobretauls impartia als meus companys, professors de diverses terres europees i americanes, el coneixement del nostre fet nacional. Imagineu-vos la meua sorpresa i la meua emoció quan el diumenge a la missa de la petita parròquia local, una comunitat de muntanyencs sursilvans, el sacerdot va prendre la paraula per explicar allò que jo havia explicat com a calvari i resurrecció de la nostra nació per treure'n la conseqüència que si ells també lluitaven per la conservació dels mots com havia fet el poble català tampoc ells no podrien ser mai vençuts. La meua emoció i la de la meua esposa van ser monumentals. I quan vam sortir de l'església no sabíem on posar-nos perquè tots els veïns ens saludaven amb una admiració que, evidentment, no podíem acceptar de cap manera.

Joan Esteve i Ribes
Alt Empordà

SETMANA CATALANA A

RIO DE JANEIRO

CATALANA

rica alemanya havia publicat, dedicat a Barcelona indicacions to-stellà, és a dir, n'ha fet una inàriament ben Barcelona i Cos-comprovar que ta, no solament bé en els plànols de Catalunya

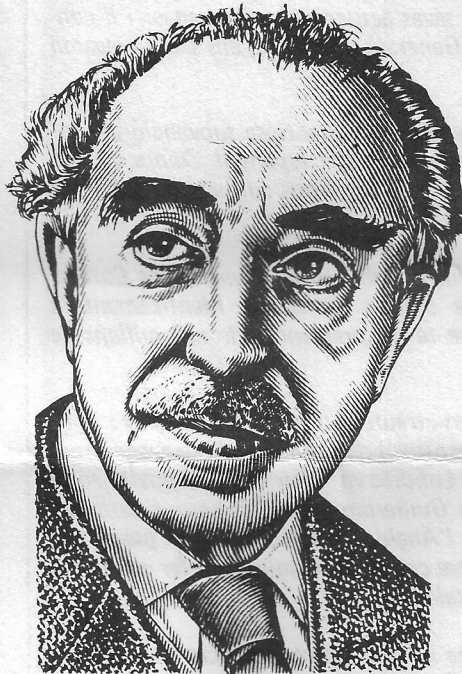
L'extraordinari interès que arreu del món desvetlla la cultura catalana i especialment la llengua, trobarà ara a la gran ciutat brasilenya, una primera i considerable manifestació.

Bàsicament es tracta d'una iniciativa i realització del Prof. Adriano G. Kury de la Fundação Casa de Rui Barbosa, però cal anotar-hi també el Círculo Lingüístico do Rio de Janeiro, la Universidade Santa Úrsula i les altres dues universitats de l'antiga capital del Brasil i encara ara el seu centre cultural més important.

Hi participaran els més coneguts especialistes, com és ara el professor Celso Cunha, amb "A contribuição catalã para a Filologia Românica", i el conegut crític d'art Mário Pedrosa sobre "As artes na Catalunha".

La formació històrica de la llengua catalana, present i futur a la llengua catalana, el català com a llengua pont, la contribució del català al portugués literaturat catalana, poetes moderns, el català en relació a l'espanyol i el portugués, són els temes bàsics d'aquesta important manifestació de catalanofília al Brasil.

PREMI BATISTA I ROCA

L'organització per a l'adjudicació d'aquest Premi segueix endavant en forma altament positiva. La xifra assolida als comptes oberts per a aportacions populars (Caixa de Pensions: 92105-86, Banca Catalana: 53474-84) és ja considerable i evidencia la bona acollida que es dispensa a aquesta iniciativa.

Per part de l'IPECC ens plau remarcar, també, el fet que Fèlix Cucurull hagi estat indicat per a formar part del Jurat que decidirà l'adjudicació. Com és sabut el Premi és destinat a un estudi o assaig de tema polític, econòmic o sociològic que posi en relleu els llaços entre els Països Catalans i la resta d'Europa.

II. COL·LOQUI D'ESTUDIS CATALANS A NORD-AMERICA

Ens plau d'anunciar la celebració d'aquest col·loqui, el qual tindrà lloc a New Haven els dies 18 i 19 del proper mes d'abril, sota el patronatge de la Universitat de Yale i la NORTH AMERICAN CATALAN SOCIETY en estreta i cordial cooperació. El col·loqui anterior va celebrar-se a Urbana, Illinois, sota el patronatge de la Universitat d'Illinois, durant la primavera del 1978. Es té l'esperança que l'èxit que obtingué el primer col·loqui es repetirà i, fins i tot, serà superat, per al qual es compta amb la valuosa experiència de l'anterior i amb el desenvolupament creixent dels estudis catalans a Nord Amèrica. Les persones interessades en aquest col·loqui o que desitgin informació complementària, cal que s'adrecin directament a: Manuel Duran —Department of Spanish and Portuguese — P.O. Box 10-A Yale Station— Yale University— New Haven Connecticut 06520 U.S.A.

BECA D'ESTUDIS A GRAN BRETANYA

L'ANGLO-CATALAN SOCIETY convoca una Beca que té per objecte contribuir a les despeses d'un estudiant universitari o d'un erudit jove, de parla catalana, que vulgui fer un viatge d'estudi a la Gran Bretanya.

El valor de la Beca s'haurà d'esmerçar únicament a satisfer les despeses relacionades amb una recerca de tipus literari o històric.

Facilitarem més informació a tots els interessats.

sions no solament a la classe i, naturalment, és això el que jo vull. És molt necessari parlar continuament de Catalunya a l'estranger. Ja sabeu prou el personatge que tenim a la Universitat d'Amsterdam, que de tot ens va fer menys propaganda per a Catalunya. Als dos consultats que hi ha aquí i a l'ambaixada fan com si no existíssim i per ells continua essent "una, grande i etc".

Crec que és d'una gran urgència que l'IPECC, a l'estranger, amb les seves delegacions, pogués representar, d'una manera oficial, Catalunya. No solament per informació turística —que

Hi hauria una manera de poder saber abans d'arribar aquí els poetes, els artistes, etc, catalans que vénen a Holanda?

Roser Missiego i Llagostera
President del Casal Català
d'Amsterdam i de la Delegació de
l'IPECC als Països Baixos.

... Tots fem país quan som a fora de la Pàtria. Jo no n'he fet pas més que els altres. I en tot cas no he fet més que

prendre la paraula per explicar allò que jo havia explicat com a calvari i resurrecció de la nostra nació per treure'n la conseqüència que si ells també lluitaven per la conservació dels mots com havia fet el poble català tampoc ells no podrien ser mai vençuts. La meua emoció i la de la meua esposa van ser monumentals. I quan vam sortir de l'esglesiola no sabíem on posar-nos perquè tots els veïns ens saludaven amb una admiració que, evidentment, no podíem acceptar de cap manera.

Joan Esteve i Riba
Alt Empordà

CATALÀ PER A ANGLOPARLANTS

El conegut lingüista i catalanòfil Alan Yates ha publicat, en anglès, un mètode per a aprendre el català, i ho ha fet en una col·lecció popular que és distribuïda al Regne Unit, a Austràlia, Nova Zelanda i també al Canadà.

Forma part d'una col·lecció per a aprendre els més diversos idiomes i ha estat acollit com "an excellent and much-needed little book"; és a dir, com a llibre excel·lent i del qual se'n sentia força la necessitat. Es tracta de la col·lecció "Teach Yourself Books", editada per Hodder and Stoughton.

Aquest llibre es pot comprar a Bar-

celona.

TOPOGRAFIA CATALANA
CORRECTA A

ALEMANYA

Una publicació turística alemanya —Merian— d'Hamburg havia publicat, ja fa anys, un volum dedicat a Barcelona i gairebé totes les indicacions topogràfiques eren en castellà, és a dir, errades. Ara, en canvi, n'ha fet una nova edició, extraordinàriament ben il·lustrada, dedicada a Barcelona i Costa Brava i és agraït comprovar que la topografia és correcta, no solament en els textos sinó també en els plànols de Barcelona i la part de Catalunya corresponent.

SETMANA CATALANA A

RIO DE JANEIRO

L'extraordinari interès que arreu del món desvetlla la cultura catalana i especialment la llengua, trobarà ara a la gran ciutat brasilenya, una primera i considerable manifestació.

Bàsicament es tracta d'una iniciativa i realització del Prof. Adriano G. Kury de la Fundação Casa de Rui Barbosa, però cal anotar-hi també el Círculo Linguístico do Rio de Janeiro, la Universidade Santa Úrsula i les altres dues universitats de l'antiga capital del Brasil i encara ara el seu centre cultural més important.

Hi participaran els més coneguts especialistes, com és ara el professor Celso Cunha, amb "A contribuição catalã para a Filologia Românica", i el conegut crític d'art Mário Pedrosa sobre "As artes na Catalunha".

La formació històrica de la llengua catalana, present i futur a la llengua catalana, el català com a llengua pont, la contribució del català al portuguès literatura catalana, poetes moderns, el català en relació a l'espanyol i el portuguès, són els temes bàsics d'aquesta important manifestació de catalanofilia al Brasil.

